Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26141
Copyright: Admont, Benediktinerstift

quemini p̄us ut ñ fallamini de immutatione uultus ei. ita ut ceptus
uob. aliis omnib̄ sÿmon ēe uideat. Et cū ille hec nob̄ dicet. ait ad eū.
Et q̄d t̄ ex hoc facto conferet lucri. Tū sÿmon. p̄mo inquit ut ipsū
comp̄hendant q̄ me q̄runt. Jme desinant querere. si ū etiā puntius
fuerit a cesare. ut luctū maximū habant filii sui. q̄ me derelicto ēfugi
erunt ad petrū. Jst m̄ adiutores ipsius. Ego autē ēfiteor t̄ petre
qd̄ uerū ē. timui tē faustiniano indicare hec. si neq; spaciū nobis
ipse sÿmon dedit. ut possem̄ secretius loqui. Jplenū ei ēsilū sÿmo
nis apud me. Intea ēca media nocte sÿmon iudeā petens aufugit. de
duxit autē eū athenodoros Jappion. Ego autē simulaui inequalitatē
corporis ut domi remanens. facem̄ hunc uelociū ad uos redire. si for
te possit aliquom̄ occultari apd̄ uos. ne ab his qui sÿmonē querunt
comp̄hensus ad cesarē p̄ducat̄. Jpeat gratis. Et nē sollicitus p̄ ipso
ueni uidere eū. Jredire ante quā supueniant illi q̄ deduxerunt sÿ
monē. Et conūsus ad nos anubion ait. Ego anubion patris uri uerū
uultū uideo reuera. q̄ punctus sū p̄us ab ipso sÿmone sic narraui
uob̄ ut oculis meis uera faustiniani facies appareret. Unde satis
stupeo. Jadmiror artē sÿmonis magi qd̄ uos stantes m̄ ñ agnoscitis
patrē urīm. Flentib̄ autē pat̄ Jmat̄ ac nob̄ omnib̄ p̄his que accidant.
motus miseratione etiā anubion flebat. Tū petrus mīa p̄motus.
restituū se p̄mittit facie patris nri dicēs ad eū. Audi faustini ane
cū nob̄ p̄us uultatis aliqd ēcluerit error iste uīsor ... mau
uultus tui. Jministrauerit ad ea que uolum̄. tē ego uera t̄ uultus
tui imaginē reddā. si tam̄ p̄us que ame t̄ fuerint impata p̄fliga
ueris. Cūq; pat̄ ms impleturū se cuncta q̄ iuberet omū p̄mitteret
nisu. tamū ut p̄priā recuperet effigiem. petrus ita cepit. Ipse